

فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال دهم، شماره اول (پیاپی ۳۵)، بهار ۱۴۰۰

شاپای چاپی ۲۳۲۲-۲۱۳۱ شاپای الکترونیکی ۴۷۶X-۲۵۸۸

<http://serd.khu.ac.ir>

صفحات ۶۸-۴۳

تحلیل فضایی اشتغال زایی و فعالیت اعتبارات کار آفرینی روستایی در استان خراسان رضوی

علی اکبر عنابستانی^{*}؛ استاد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

علیرضا معینی؛ پژوهشگر پژوهشکده گردشگری جهاد دانشگاهی و دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی،

دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

امین فعال جلالی؛ دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

پذیرش نهایی: ۱۳۹۹/۰۵/۱۱

دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۱۱/۱۸

چکیده

یکی از عوامل مهم برای توسعه کار آفرینی در نواحی روستایی دسترسی و توزیع مناسب اعتبارات کار آفرینی در میان روستاییان است. در همین راستا توزیع مناسب فعالیت اعتبارات کار آفرینی می تواند نقش بسزایی در اثربخشی این اعتبارات در زندگی روستاییان داشته باشد. هدف اصلی این پژوهش تحلیل فضایی اعتبارات کار آفرینی روستایی در استان خراسان رضوی می باشد. روش انجام مطالعات در این پژوهش از نوع مطالعات کاربردی بوده که مبتنی بر روش توصیفی و تحلیلی می باشد. که اطلاعات تسهیلات پرداختی از طریق اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان خراسان رضوی که در ۱۳ زمینه فعالیت در سال ۱۳۹۸ در سامانه کار ثبت نام کرده اند بدست آماده است. و بر اساس مدل ماباک میزان وام دریافتی به روستاییان استان خراسان رضوی رتبه بندی شد. بر اساس نتایج این پژوهش و تحلیل های انجام شده در مدل ماباک، بیشترین میزان دریافت وام و تسهیلات اشتغال زایی پس از شهرستان مشهد به شهرستان تربت جام اختصاص یافت و کمترین آن به شهرستان داورزن با ۶۵۵ میلیون تومان اختصاص داشته است. بر این اساس می توان بیان نمود که شهرستان مشهد با توجه به این که به عنوان مرکز استان است و نواحی روستایی آن به لحاظ دسترسی به موقعیت کلانشهر مشهد، امکان انجام فعالیت بیش تری دارند، لذا بیشترین مقدار وام و اعتبارات دریافتی را به خود اختصاص داده است. این امر بیانگر آن است که از نظر مقادیر اختصاص یافته در وام ها و اعتبارات پرداختی در بین شهرستان های استان نابرابری وجود دارد.

واژگان کلیدی: اشتغال زایی روستایی، تسهیلات اشتغال زایی، کار آفرینی روستایی، خراسان رضوی.

^{*}anabestani@um.ac.ir

(۱) مقدمه

برنامه‌های توسعه اشتغال‌زایی از جمله برنامه‌هایی است که از سیاست‌های مختلف رشد و توسعه کشور متأثر می‌گردد که توسعه مناطق را به دنبال دارد. در این میان عدم توزیع فضایی یکپارچه تسهیلات اشتغال‌زایی در عرصه‌های مختلف جغرافیایی سبب افزایش نابرابری‌ها در سطح مناطق می‌گردد (جوانشیری و شایان، ۱۳۹۵: ۲). اهمیت اشتغال تا جایی است که از اواسط قرن بیستم، مهاجرت دائمی از مناطق روستایی به نقاط شهری، در بیشتر کشورهای در حال توسعه به عنوان شیوه غالب این مناطق برای ادامه زندگی بوده که عمدتاً به دلیل نبود تنوع شغلی در اقتصاد روستایی و نابرابری در توزیع فرصت‌های شغلی بوده است (تقدیسی، وهمکاران، ۱۳۹۳: ۱۸۸). در سال‌های اخیر علیرغم توسعه سیستم‌های حمل‌ونقل و شکل‌گیری نوع جدیدی از تحرکات مکانی میان نواحی و فضاهای جغرافیایی که در آن جابه‌جایی دائم به محل کار با رفت و آمدهای موقت به شکل روزانه و یا هفتگی جایگزین گردیده، اما همچنان در بسیاری از نواحی به خصوص سکونتگاه‌های روستایی به دلیل عدم برخورداری از فرصت‌های شغلی مناسب و همچنین فقدان دسترسی آسان به محل اشتغال، بخش عمده‌ای از نیروی کار آن‌ها مجبور به تغییر دائمی محل سکونت و یا مهاجرت‌های فصلی شده‌اند که این پدیده در بسیاری از کشورهای در حال توسعه مسائل و مشکلات زیادی را به ارمغان آورده است (Chandrasekhar, Das, & Sharma, 2015).

در واقع علیرغم این که پراکندگی فعالیت‌های شغلی و اعتبارات در کشورهای مختلف دارای سلسله مراتب گوناگون است؛ اما در کشورهای در حال توسعه و به خصوص نواحی روستایی توزیع فرصت‌های شغلی و تامین اعتبارات از توزیع و برابری یکسان تبعیت نمی‌کند و توزیع و پراکندگی تسهیلات اشتغال‌زایی با توجه به کمبود منابع، از عوامل مختلفی چون شرایط اقتصادی، اجتماعی و اقلیمی مناطق اثرپذیر است (بدری، ۱۳۹۱: ۷). به عبارت دیگر، به علت امکانات بالقوه منطقه‌ای، روند اشتغال‌زایی و تخصیص اعتبارات ممکن است در بخش‌های مختلف صنعتی، کشاورزی و خدمات با یکدیگر متجانس نباشد (ترحمی، ۱۳۸۶: ۶۵-۶۶). این امر بیانگر این مطلب است که اگر چه توجه به سیاست‌های کلان در امر سرمایه‌گذاری و توسعه اقتصادی منطقه‌ای به عنوان یک اصل کلی پذیرفته شده است و عدم توجه به این نکته به معنای نادیده گرفتن استعدادهای توانایی‌ها و مزیت‌های نسبی هر منطقه در زمینه فعالیت‌های اقتصادی و نابرابری در توزیع اشتغال‌زایی باعث گردیده که سرمایه‌گذاری‌ها متناسب با امکانات و ظرفیت‌های بالقوه مناطق صورت نگیرد و با وجود اجرای ای متعدد، همچنان روند نابرابری و محرومیت از فعالیت‌های اقتصادی در بین مناطق تداوم یابد (فرجی سبکبار، و همکاران، ۱۳۹۳: ۲). طی دهه‌های اخیر افزایش مشکلات جوامع روستایی، توجه به نابسامانی در توزیع اعتبارات و تسهیلات به دلیل رشد انفجار آمیز جمعیت شهرهای کشور و جذب منابع و خدمات به این مناطق، ضرورت ساماندهی و آمایش فضایی اعتبارات اشتغال‌زایی در سطح منطقه‌ای را بیش از گذشته ضروری ساخته است (پوراحمد، ۱۳۸۰: ۱۶۹).

عدم توجه به توزیع فضایی متعادل تسهیلات و اعتبارات اشتغال‌زایی و نحوه پراکنش آنها در پهنه سرزمین از یک سو و جذب اعتبارات در مناطق خاص از جمله شهرها از سوی دیگر به گسیختگی و عدم انسجام در ساختار فضایی منجر خواهد شد (Bothe, Hansen, & Winther, 2018, 24). در چنین شرایطی بسیاری از سیاست‌های موجه در توسعه در سطوح ملی و منطقه‌ای کارآمدی خود را از دست داده و نتایج مورد انتظار را به همراه نخواهد داشت (حاجی پور و زبردست، ۱۳۸۴: ۵). تمرکز زیرساخت‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری در زمینه اشتغال‌زایی و توزیع آن در مکان‌های خاص موجب می‌شود که در بلندمدت، نابرابری‌های فضایی چشمگیر میان مناطق پدید آید. این امر بر جریان تولید در مناطق پیشرفته و عقب‌مانده اثر تعیین‌کننده‌ای گذاشته و موجب رخداد رقابت‌های شدید ناحیه‌ای و جابجایی سرمایه و نیروی کار می‌شود و در نتیجه، مناطقی توسعه می‌یابند و مناطقی دیگر از توسعه باز می‌مانند (یاسوری، ۱۳۸۴: ۱۳۸).

شناخت توزیع فضایی اعتبارات اشتغال‌زایی در نواحی روستایی کشور و از طرف دیگر برنامه‌ریزی آینده بر اساس آن، راهی است برای توسعه اقتصادی روستاها که نتیجه آن شکوفایی اقتصاد کشور خواهد بود. ز آنجا که فعالیت‌های اقتصادی، به طور خاص و اعتبارات و امکانات جهت توسعه اشتغال به طور عام، از لحاظ توزیع فضایی از درجه تمرکز یکسانی برخوردار نمی‌باشد، بنابراین، هر منطقه متناسب با ویژگی‌های خاص خود نیازمند برنامه‌های ویژه جهت توسعه فعالیت‌های اشتغال‌زایی است (فرجی سبک‌بار، و همکاران، ۳). همانطور که بیان گردید، امروزه نقش اشتغال در پویایی زندگی جوامع روستایی بر کسی پوشیده نیست، به طوری که می‌توان گفت بسیاری از مسائل و مشکلات جوامع روستایی ریشه در ساختار بیمارگونه اشتغال آن‌ها دارد. از طرف دیگر توسعه نیافتگی مناطق و توزیع فضایی نابرابر اعتبارات اشتغال‌زایی، دو مقوله کاملاً مرتبط و به هم وابسته‌اند (طالشی و حکیم دوست، ۱۳۹۷: ۴۷۴).

فرصت‌های نابرابر اشتغال‌زایی در مناطق مختلف، زمینه‌ساز نابرابری در سایر زمینه‌های توسعه می‌گردد و نابرابری در سطح توسعه در میان مناطق، عدم تعادل و توازن در ایجاد فرصت‌های شغلی را رقم می‌زند، بنابراین، برخی مناطق توسعه‌یافته‌تر می‌شوند و مناطقی از توسعه‌یافتگی باز می‌مانند و این امر به هم خوردن تعادل در نظام فضایی کشور را در دراز مدت در پی دارد (Giuliano, Redfearn, Agarwal, Li, & Zhuang, 2007. 2940).

بنابراین، شناخت وضعیت توزیع فضایی اعتبارات اشتغال‌زایی روستایی در بین مناطق مختلف برای برنامه‌ریزی و دخالت آگاهانه در این زمینه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در واقع بررسی فرایند توزیع فضایی تخصیص اعتبارات اشتغال‌زایی منجر به شناسایی نواحی با عملکرد ضعیف به لحاظ برخورداری از اعتبارات اشتغال‌زایی می‌گردد که این امر به معنای آن است که برای توزیع مجدد منابع سرمایه‌ای، لازم است سهم بیشتری از پرداخت‌های عمومی به این نواحی صورت پذیرد و تغییراتی در توزیع فضایی فعالیت‌های تخصیص اعتبارات در جهت توسعه اشتغال این مناطق صورت پذیرد تا مزایای نسبی این مناطق افزایش یافته و سرمایه‌گذاران رغبت بیشتری برای سرمایه‌گذاری در آن داشته باشد (مسیبی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۰۰). در همین راستا هدف تحقیق، تعیین وضعیت توزیع فضایی اعتبارات و روند اشتغال‌زایی بخش‌ها و گروه‌های عمده فعالیت‌های اقتصادی و پراکنش فضایی آن در نواحی روستایی

استان خراسان رضوی است. با توجه به مطالب گفته شده برای ایجاد تعادل نسبی میان همه مناطق مختلف استان، شناخت مناطق برخوردار و غیر برخوردار بر اساس توزیع اعتبارات مرتبط با اشتغال‌زایی به عنوان هدف اصلی تحقیق به شمار می‌رود. استان خراسان رضوی به زعم صنعتی بودن و وجود زمینه‌های اشتغال، معضلات و ناهنجاری‌های زیادی از نظر توزیع عادلانه امکانات دارد. عوامل مداخله‌گر در توزیع فضایی نابرابر تسهیلات و امکانات توسعه اشتغال‌زایی؛ موجب افزایش جریان مهاجرت، نامتعادل بودن امکانات اقتصادی، نابرابری‌های مکانی و رفاهی و افزایش فاصله توسعه بین مناطق روستایی شده است. شناخت نحوه توزیع فضایی اشتغال‌زایی و توزیع اعتبارات در فراهم سازی زمینه عدالت فضایی در توزیع شاخص‌های مذکور بسیار اهمیت دارد. لذا سوال اصلی این تحقیق بررسی روند توزیع فضایی اعتبارات کارآفرینی روستایی در سطح مناطق روستایی شهرستان‌های استان خراسان رضوی در ۱۳ زمینه شغلی است؟

(۲) مبانی نظری

بحث اشتغال و پیدا کردن شغل مناسب برای جوانان، یکی از چالش‌های اصلی هر حکومت در جهان امروز محسوب می‌شود. همچنین، ایجاد اشتغال به عنوان یکی از مهم‌ترین راهکارهای پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی ناشی از بیکاری و سایر آسیب‌ها، همواره مورد تاکید صاحب‌نظران اجتماعی در رشد و توسعه جامعه تاثیر شایانی دارد. موضوع اشتغال تنها یک بحث اقتصادی یا مربوط به یک کشور خاص نیست. به طور کلی تمام جوامع با معضل بیکاری به نوعی دست به گریبان هستند و ابعاد این معضل، بخش‌های اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی را نیز متاثر ساخته است (کاووسی، ۱۳۹۷: ۴۳). اشتغال یکی از مهم‌ترین چالش‌های کشورهای در هزاره سوم است. رشد جمعیت و افزایش نیروهای کاری در مقابل آن منجر به محدود شدن فرصت‌های شغلی در جامعه و افزایش بیکاری شده است این پدیده با ایجاد تحول در جامعه می‌تواند فرصت‌های شغلی جدیدی را ایجاد کند (فراهانی، ۱۳۹۷: ۳۴). با توجه به بحران اشتغال در جهان، امروزه کشورها مختلف راهبردهای گوناگونی را برای توسعه اشتغال به کار می‌گیرند. ایجاد و توسعه کسب‌وکارهای کوچک (Ses) یکی از این راهبردهاست که در سال‌های اخیر مورد توجه دولت‌مردان کشورهای مختلف قرار گرفته است (Sismon & Goldmark, 2009).

یکی از مهم‌ترین اهداف توسعه (چه در شهرها و چه در روستاها) ایجاد اشتغال و رفاه است، و مهم‌ترین ساز و کار و ابزار آن کارآفرینی است. کارآفرینی باعث کاهش بیکاری و افزایش بهره‌وری افراد و منابع، و بالتبع افزایش درآمد مردم جامعه می‌گردد (رضوانی و نجارزاده، ۱۳۸۷: ۱۶۴-۱۶۵). با توجه به این که کارآفرینی یک منبع مهم برای توسعه اقتصادی، نوآوری و رشد است، مطالعه عواملی که در ایجاد کسب و کارها و شرکت‌های جدید تأثیرگذار هستند به عنوان یک مسئله مهم در دستور کار اقتصاددانان، پژوهشگران و سیاستمداران در بسیاری از کشورها قرار گرفته است (Esteban-Lloret Rubio-Bañón & , 2016). کارآفرینی به عنوان فرایندی پویا برای ایجاد ارزش افزوده، دنیای اقتصاد و صنعت را متحول ساخته است. این پدیده فنی و اقتصادی به دلیل سوق جامعه به سمت تغییرات تکنیکی و مبتکرانه و

تبدیل دانش جدید به خدمات و محصولات جدید، گسترش خلاقیت، ایجاد محیط رقابتی، رشد اقتصادی و ایجاد فعالیتهای اشتغالزا حائز اهمیت بسیار است (ایمانی و همکاران، ۱۳۹۷: ۲۹۱). کارآفرینی فرایند خلق چیز نوپا و با ارزش، با صرف وقت و تلاش بسیار و پذیرش ریسکهای مالی، روحی و اجتماعی باعث بدست آوردن منافع مالی، رضایت شخصی و استقلال می شود به عبارت دیگر به عنوان یکی وسیله نقلیه برای نوآوری و تغییر نیروی اصلی توسعه اقتصادی و تولید رشد در نظر گرفته شده است (ورکیانی پور و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۵۰). کارآفرینی همچنین به توانایی افراد و بنگاهها جهت ایجاد سرمایه گذاری در فضاهای مختلف اقتصادی اشاره دارد (Dubois, 2016, 11). کارآفرینی فعالیتی است به هدف شروع، سازمان دهی و به روزرسانی عملیات کسب و کار، ایجاد بازارهای جدید و کسب سود که با تمام جنبه های رفتار و اعمال انسانی، توسعه ی خلاقیت، تحریک ایده ها و غنی سازی نیازهای انسانی مرتبط است (Stev, 2016, 254-261).

امروزه کارآفرینی در بسیاری از کشورها به عنوان ابزاری کلیدی جهت رشد و توسعه محسوب می شود و به ویژه توجه به کارآفرینی روستایی می تواند نقش مهمی در کاهش نابرابری های فضایی بین مرکز و پیرامون ایفا کند (Meili, & Mayer, ۲۰۱۶, ۵). در نواحی روستایی کارآفرینی می تواند فرصت های جدیدی را برای روستاییان فراهم کند تا درآمد و سرمایه خود را افزایش دهند (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۵).

در این راستا کارآفرینی به عنوان ارزش افزوده ای تعریف می شود که مربوط به طبقه اجتماعی و فضایی روستایی است (Korsgaard, Müller, & Tanvig, 2015). به عبارتی، کارآفرینی روستایی که به منزله بکارگیری نوآورانه منابع و امکانات روستا در راستای حصول فرصت های کسب و کار است، علاوه بر ایجاد اشتغال برای قشر عظیم روستاییان گامی در راستای توسعه روستایی محسوب می شود. در این دیدگاه برخلاف سایر رهیافت هایی که توسعه روستایی را بر ورود سرمایه انسانی و مالی از خارج روستا پایه گذاری می نمایند، تأکید بر انگیزش استعداد های کارآفرینانه محلی و رشد مؤسسات بومی است (رکن الدین افتخاری و سجاسی قیداری، ۱۳۹۲: ۲۰).

امروزه بیشتر روستاییان در کشورهای در حال توسعه از دسترسی به منابع مالی محروم بوده و عدم دسترسی کارآفرینان به منابع مالی در این کشورها از سویی باعث گرفتار شدن مردم این مناطق در دور تسلسل فقر و از سوی دیگر باعث کاهش و محدودیت در شکل گیری کسب و کارهای جدید جهت افزایش رشد اقتصادی می شود. همچنین در حال حاضر با توجه به چالش های موجود در روستاهای کشورمان مانند بیکاری، نرخ بهره وری پایین، مهاجرت های بی رویه و بالابودن میزان فقر به نظر می رسد توسعه و گسترش پرداخت منابع مالی از جمله اعتبارات خرد راهی است که می تواند از طریق افزایش قابلیت کارآفرینی مردم روستایی منجر به ایجاد توسعه این مناطق شود (محمدی یگانه و همکاران، ۱۳۸۹: ۴۵). در آغاز هزاره سوم، یکی از رویکردهای مهم برای رفع فقر و توانمندسازی اقتصادی روستاییان، اعتبارات خرد است (قدیری معصوم و احمدی، ۱۳۹۴: ۷۶۰). نظام اعتبارات خرد یکی از راه کارهای مطرح شده در

چند دهه اخیر به منظور تسریع فرایند سرمایه‌گذاری و تقویت بنیاد مالی و پس‌انداز در مناطق روستایی و نهایتاً جوامع روستایی و فقرزدایی از طریق ارتقاء بهره‌وری بوده است (مافی، ۱۳۸۶).
 اعتبارات خرد برای تامین مالی به کسانی است که به طور معمول نمی‌توانند از خدمات نهادهای رسمی متداول استفاده کنند و هدف اصلی آن گردآوری ظرفیت‌ها و توانایی‌ها برای تولید ثروت در میان کارآفرینان فقیر و تامین منابع پایدار امرارمعاش برای ساکنان روستایی است (Fasoranti, 2010, 3). اعتبارات خرد از مباحث عمده در اقتصاد نئولیبرال است که پس از تغییراتی در نظریه‌های اقتصادی و دیدگاه‌های توسعه به مثابه محرک اقتصادی برای کشورهای در حال توسعه و کشورهای گرفتار مشکلات تورم و بیکاری فزاینده و توزیع ناعادلانه ثروت و درآمد، کلید حل معما به شمار می‌رود (طالب و نجفی اصل، ۱۳۸۶: ۴). این اعتبارات با برخورداری از ویژگی‌های گروهی بودن، قابلیت انعطاف، مردمی بودن و تکیه بر عدالت اجتماعی، پایداری، سودآوری، ایجاد امنیت و فقر ستیزی به عنوان یکی از راهبردهای قدرتمند توانمندسازی جوامع محلی در چارچوب پارادایم جدید (توسعه پایدار روستایی) است (عزیزپور و خداکرمی، ۱۳۹۴: ۵۹).

اندرسون و لاکر* اعتبارات خرد را راهبردی در توسعه اقتصادی با هدف دسترسی مردم کم درآمد به منابع اعتباری می‌دانند که منجر به بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی آن‌ها می‌شود. این راهکار، که به موقعیت‌های چشمگیری در کشورهای در حال توسعه نائل آمده است، سبب شد تا سازمان ملل متحد سال ۲۰۰۵ را به عنوان سال اعتبارات خرد نامگذاری کند (Sanyang & Chi Huang, 2008). اعتبارات خرد بر اساس میزان دریافت، نحوه استفاده و شرایط پرداخت اعتبار به اشکال متفاوت تعریف می‌شود. بر اساس میزان دریافت، اعتبارات خرد عبارت است از اعتباراتی که از نظر مبلغ اندک می‌باشد و در برخی موارد، به وام‌های کوچک چند دلاری و حتی به وام‌های چند هزار دلاری اعتبارات خرد گفته می‌شود که برای کاهش فقر و راه‌اندازی کسب‌وکارهای کوچک به کار می‌رود. از نظر شرایط پرداخت، اعتبارات خرد اعتباراتی است که دسترسی بدان آسان بوده و شرایط قابل انعطاف داشته باشد و قراردادهای متناسب با شرایط محلی تنظیم شود. بانک جهانی هدف از اعطای اعتبارات خرد به روستاییان را کاهش فقر، ایجاد اشتغال، افزایش درآمد، پایداری زیست محیطی و ایجاد زمینه رفاه روستاییان بیان می‌کند (Diagne, Zeller, & Sharma, 2000).

در ایران، اعتبارات خرد روستایی به طور رسمی به چند شکل زیر صورت می‌گیرد: الف) اعتبارات خرد چند منظوره با تاکید بر خود اشتغالی (منابع اعتباری تعاونی‌های روستایی، کمیته امداد امام و سازمان بهزیستی، زنان سرپرست خانوار، قالیبافی روستایی و اداره کار)؛ و ب) اعتبارات خرد کشاورزی (وام سلف کشاورزی، وام خرید ماشین‌آلات و تجهیزات کشاورزی، وام حفر، تامین برق و راه‌اندازی چاه‌های عمیق و اجرای سیستم‌های آبیاری تحت فشار). (محمدی یگانه، ۱۳۹۲: ۴۹)

*. Anderson And Loucker

در زمینه مباحث کارآفرینی و اعتبارات خرد در سطح روستاهای کشور ما تحقیقات متعددی صورت پذیرفته است ولی کمتر به بحث تحلیل فضایی این اعتبارات در سطح روستاهای کشور پرداخته شده است

نتایج مطالعه رضوانی و همکاران (۱۳۸۷) نشان داد که پایین بودن میزان آشنایی روستاییان با زمینه‌های اولیه کارآفرینی با شرایط خاص محیط‌های روستایی از جمله انزوای جغرافیایی، محدودیت فرصت‌ها و خدمات ضروری زیربنایی و ارتباطی مؤثر است. همچنین نتایج گویای این است که آماده‌سازی محیط اجتماعی و اقتصادی نواحی روستایی از جمله تأمین و افزایش دسترسی روستاییان به خدمات مختلف مانند امکانات رسانه‌ای و ارتباطی جدید می‌تواند در بروز کارآفرینی بسیار مهم باشد.

فرجی سبکار و همکاران (۱۳۹۰) در مطالعه خود با عنوان اولویت‌بندی توسعه کارآفرینی مناطق روستایی نشان دادند روستاهای مورد مطالعه به لحاظ ظرفیت‌های توسعه کارآفرینی باهم تفاوت دارند. همچنین نتایج نشان داد که کارآفرینی روستایی راهکاری جدید در نظریه‌های توسعه برای توانمندسازی و ظرفیت‌سازی در مناطق روستایی با هدف کاهش شکاف بین شهر و روستا، ایجاد برابری اقتصادی، اجتماعی، محیطی و نهادی است. نتایج پژوهش جمینی و همکاران (۱۳۹۴) نشان داد هفت عامل اقتصادی، محیطی، فردی-مدیریتی، اجتماعی-فرهنگی، زیرساختی، آموزشی-ترویجی و فنی از مهمترین تعیین‌کننده‌های توسعه کارآفرینی در محدوده مورد مطالعه هستند. در مطالعه رحمانی فضلی و همکاران (۱۳۹۸) یافته‌ها نشان می‌دهد وضعیت مؤلفه‌های کارآفرینی در مناطق روستایی مورد مطالعه کمی پایین‌تر از مقدار متوسط و نزدیک به متوسط است. مناسبترین شرایط را می‌توان در بعد کالبدی و سپس به ترتیب مؤلفه‌های در نهادی، اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و فردی مشاهده کرد. نتایج حاکی از این است که در روستاهای شهرستان دامغان، زیرساخت‌های کارآفرینی (از جمله زیرساخت‌های فیزیکی و سرمایه‌ای) فراهم بوده اما محیط اجتماعی و به خصوص اقتصادی برای گسترش کارآفرینی مهیا نیست. فراهانی و همکاران (۱۳۹۹) در مطالعه خود تبیین چالش‌های کارآفرینی کسب-وکارهای کوچک روستایی (مطالعه موردی روستاهای شهرستان بیجار) به این نتیجه رسیدند که همه چالش‌ها در کارآفرینی کسب‌وکارهای کوچک تأثیرگذار بوده‌اند، اما عوامل اقتصادی با بار عاملی ۰,۹۱ دارای بالاترین تأثیر در بین چالش‌های موجود بوده است و چالش‌های فردی و اجتماعی با بار عاملی به ترتیب ۰,۲۳ و ۰,۲۸ دارای کمترین بار عاملی بوده است.

در مطالعه فولمر* و همکاران (۲۰۱۲) نتایج این پژوهش با هدف شناسایی تعیین‌کننده‌های کارآفرینی در روستاهای غرب بنگال با استفاده از رویکرد معادلات ساختاری نشان داد سن، تحصیلات، وضعیت تأهل، تعداد محصولات، پشتیبانی مالی خانواده، نوآوری، ثروت و وضعیت شغلی از مهمترین تعیین‌کننده‌های توسعه کارآفرینی در محدوده مورد مطالعه هستند.

ساکسنا[†] (۲۰۱۲) در مطالعه خود نشان داد کارآفرین روستایی با استفاده از منابع کمیاب و با کارآمدترین شیوه موجب افزایش سود و کاهش هزینه می‌شود. با توجه به فقدان آموزش، اکثریت مردم

* Folmer

† Saxena

روستایی از توسعه فناوری و بازاریابی و غیره بی اطلاع هستند. توسعه کارآفرینی روستایی کلیدی برای توسعه مناطق روستایی و شهرهای عقب مانده است. سیزرب* و همکاران (۲۰۱۷) در مقاله‌ای نتیجه می‌گیرند که کمیت کارآفرینی رابطه منفی با توسعه منطقه‌ای دارد، با این حال بسته به عملکرد منطقه‌ای اکوسیستم کارآفرینی، در توسعه کارآفرینی مؤثر عمل می‌کند و در ایجاد فعالیت‌های کارآفرینانه مؤثر است. همچنین کیفیت کارآفرینی در توسعه منطقه‌ای نقش مثبتی دارد.

ملاحظه می‌شود که اغلب مطالعات انجام شده عمدتاً بر خود کلمه کارآفرینی روستایی اعم از چالش‌ها، مولفه‌های موفقیت و عدم موفقیت کارآفرینی پرداخته شده است اما مطالعه حاضر در تلاش است در روند توزیع فضایی اعتبارات کارآفرینی روستایی در سطح شهرستان‌های استان خراسان رضوی را در ۱۳ زمینه شغلی نشان دهد و در واقع این مطالعه تصویری از روند پرداخت اعتبارات کارآفرینی روستایی در شهرستان‌های استان خراسان رضوی به تصویر می‌کشد که تا کنون در این زمینه مطالعه‌ای به‌انجام نشده است و در جایگاه خود با مطالعات دیگر در این زمینه متفاوت می‌باشد

(۳) روش تحقیق

در مطالعه حاضر روش تحقیق به صورت توصیفی، تحلیلی بوده است. سطح تحلیل در این مطالعه پهنه استان خراسان رضوی به تفکیک شهرستان است. به منظور گردآوری اطلاعات از داده‌های اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان خراسان رضوی که به منظور ثبت نام و دریافت وام‌های اعتبارات کارآفرینی در سیزده زمینه اصلی انرژی، بازیافت، بسته‌بندی محصولات، بوم‌گردی، دامداری و کشاورزی، پوشاک، بهداشت و سلامت، زعفران و گیان دارویی، خدمات روستایی، صنایع دستی، محصولات گلخانه‌ای، گردشگری و طبیعت‌گردی و فناوری اطلاعات استفاده شده است. ضمن بررسی نحوه پراکندگی و توزیع فضایی تسهیلات و اعتبارات کارآفرینی روستایی در زمینه‌های مختلف در شهرستان‌های استان خراسان رضوی در سال ۹۸، سعی بر نمایش چگونگی توزیع فضایی وام‌های اشتغال‌زایی در سطح شهرستان‌های استان با استفاده از نرم افزار GIS برآمده‌ایم. و سپس با استفاده از روش رتبه‌بندی ماباک[□] به رتبه‌بندی توزیع وام‌های دریافتی توسط روستاییان پرداخته شده است. در ادامه فرآیند کار، با استفاده از داده‌های به دست آمده، ابتدا مهمترین حوزه‌های تسهیلات پرداختی کسب‌وکارها در سطح شهرستان‌های استان شناسایی گردید و سپس میزان تسهیلات پرداختی در هر حوزه و به تفکیک شهرستان‌های استان مشخص شد.

روش ماباک - این روش از جمله جدیدترین روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره است که در مرکز تحقیقات دانشگاه دفاعی بلغراد توسعه یافته و به منظور وزن‌دهی به معیارها و نیز ارزیابی گزینه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد (Pamucar & Ćirović, 2015) در این روش از نسخه تغییر یافته و فازی دیمتل برای فرآیند ارزیابی و تعیین وزن هریک از معیارها استفاده می‌شود. مطابق با منطق روش دیمتل و بر اساس نحوه اثرگذاری معیارها بر یکدیگر، معیارها به دو دسته علت و معلول تقسیم می‌شوند که میزان

*. Szerb

†. Mabac

این اثرگذاری برای تخمین وزن معیارها بکار گرفته می‌شود (Dalalah, hayajneh, & Batieha, 2011) پس از محاسبه وزن معیارها، به منظور ارزیابی گزینه‌ها، مقدار توابع معیار برای هر یک از گزینه‌ها محاسبه شده و فاصله تابع معیار از مرز تخمین ناحیه تعریف می‌شود که این فاصله مبنای رتبه‌بندی گزینه‌ها قرار می‌گیرد. از آنجا که در این تحقیق، معیارها بر خلاف منطق روش دیمتل فاقد ارتباط داخلی با یکدیگر می‌باشند؛ روش ماباک شامل ۶ گام به شرح زیر می‌باشد (Pamucar & Ćirović, 2015):

گام اول: تشکیل ماتریس اولیه تصمیم (X)

گام دوم: نرمال کردن درایه‌های ماتریس تصمیم اولیه (N)

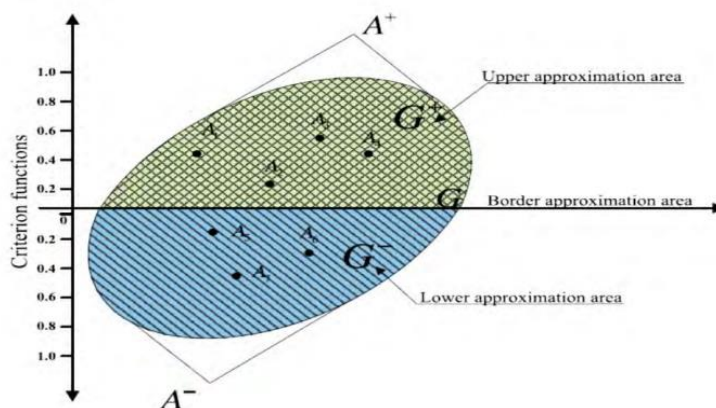
گام سوم: تشکیل ماتریس تصمیم نرمال موزون (V)

گام چهارم: مشخص کردن ماتریس مرز تخمین ناحیه (G)

گام پنجم: محاسبه فاصله گزینه‌ها از مرز تخمین ناحیه (Q)

گام ششم: رتبه‌بندی گزینه‌ها

بر مبنای منطق روش ماباک برای این که گزینه A_i بهترین گزینه در مجموعه گزینه‌ها باشد؛ لازم است تا نسبت به دیگر گزینه‌ها به حد بالای تخمین منطقه‌ای (G^+) نزدیک‌تر باشد. عبارت دیگر، اگر مقدار $q_{ij} > 0$ باشد، بنابراین گزینه A_i نزدیک یا برابر گزینه ایده آل خواهد بود. همین مساله به صورت معکوس و برای شرایط $q_{ij} < 0$ نیز وجود دارد. به گونه‌ای که اگر $q_{ij} < 0$ باشد، بنابراین گزینه A_i نزدیک یا برابر گزینه ضد ایده آل می‌باشد.



شکل ۱. نواحی تقسیمی در روش ماباک

منطقه مورد مطالعه استان خراسان رضوی در شمال شرقی ایران است. این استان ۷ درصد مساحت ایران (معادل ۱۲۸۴۲۰ کیلومتر مربع) را به خود اختصاص داده است. استان خراسان رضوی در سال ۱۳۹۵ دارای ۳۲۸۱ آبادی دارای سکنه با ۱۷۳۳۱۲۱ نفر جمعیت روستایی (معادل ۸ درصد جمعیت روستایی کشور) بوده است (نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن، ۱۳۹۵).

است و سایر شهرستان‌های استان اعتباراتی در این راستا دریافت نکرده‌اند. در این بین شهرستان بینالود و کلات با کسب اعتبار ۵۰ میلیون تومان بیشترین مقدار را به در این حوزه به خود اختصاص داده‌اند.

جدول ۱. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه انرژی در شهرستان‌های خراسان رضوی

شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)
بینالود	۵۰
کلات	۵۰
مشهد	۳۰

باز یافت

باز یافت نیز یکی دیگر از زمینه‌های کسب‌وکار در نواحی روستایی است که بخشی از درصد اشتغال روستایی را در زمینه‌های مختلف از جمله باز یافت میوه، کاغذ، سبب میوه و ... به خود اختصاص می‌دهد. با توجه به مقدار اعتبارات پرداختی در بین شهرستان‌های استان، مشخص گردید که این اعتبارات تنها به ۱۴ شهرستان اختصاص یافته که بیش‌ترین آن در شهرستان سبزوار است و میزان آن برابر با ۵۵۰ میلیون تومان می‌باشد که بیش‌ترین بودجه در سطح استان به دلیل وجود زمینه‌های شغلی متعدد در این حوزه، به این شهرستان تعلق یافته است. همانطور که مشاهده می‌شود شهرستان مشهد در رتبه دوم و نیشابور در رتبه سوم قرار گرفته است و شهرستان رشتخوار در این بین با جذب اعتبار ۱۰ میلیون تومان در آخرین رتبه در بین شهرستان‌ها بوده است.

جدول ۲. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه باز یافت در شهرستان‌های خراسان رضوی

شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)
باخرز	۵۰	رشتخوار	۱۰	کاشمر	۵۰
بینالود	۵۰	سبزوار	۵۵۰	گناباد	۵۰
تربت جام	۵۰	فیروزه	۱۰۰	مشهد	۲۵۰
تربت حیدریه	۳۰	داورزن	۱۰۰	نیشابور	۲۰۰
جغتای	۱۸۰	خلیل آباد	۲۵		

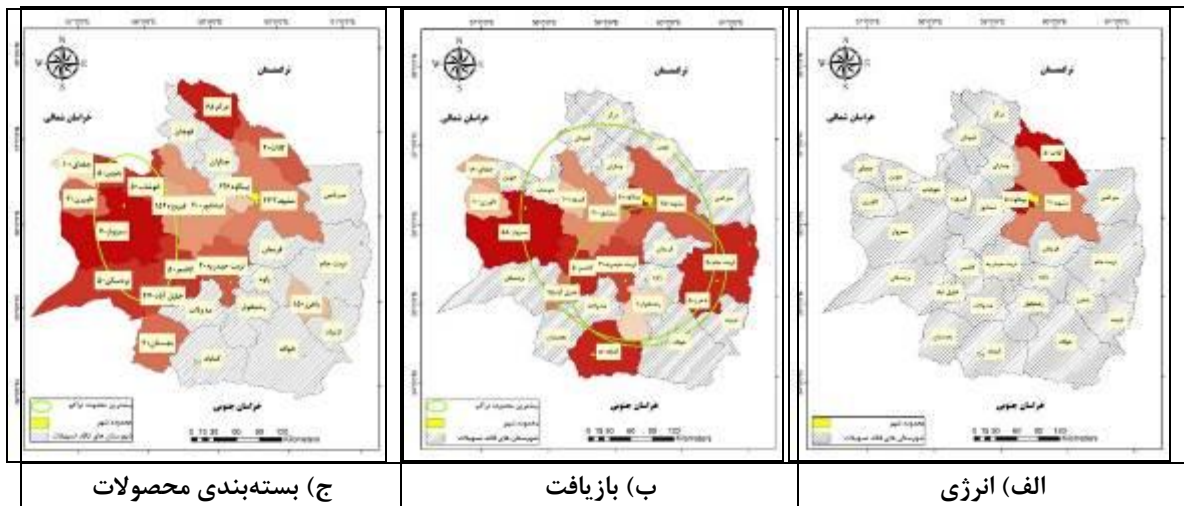
بسته‌بندی محصولات

با توجه به نقش تولیدی روستاها، فرآیند بسته‌بندی کردن محصولات تولید شده در راستای بازار رسانی بهتر، از دیر باز مورد توجه بوده است و عامل مهمی برای بهبود بازاریابی و فروش به سبب افزایش ارزش افزوده، به شمار می‌رود. چرا که بسته‌بندی بهداشتی و اصولی سبب افزایش قدرت فروش و بالا رفتن قیمت پایه محصول تولید شده می‌گردد و به جذب مشتری کمک شایان توجهی می‌نماید. مطالعه توزیع اعتبارات در زمینه بهبود بسته‌بندی نشان می‌دهد که بیش‌ترین درصد اعتبارات به شهرستان خلیل‌آباد و با مبلغ ۴۷۰ میلیون تومان اختصاص یافته است. عمده‌ترین بخشی که اعتبارات در این

شهرستان به آن اختصاص یافته است شامل تولید و عرضه نان‌های حجیم و فانتزی، بسته‌بندی خشکبار و زعفران بوده است. شهرستان مشهد به عنوان مرکز استان با ۲۳۳ میلیون تومان جذب اعتبار در رتبه دوم و شهرستان بجستان و داورزن در رتبه‌های آخر جذب اعتبار قرار گرفته‌اند.

جدول ۳. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه بسته‌بندی محصولات در شهرستان‌های خراسان رضوی

شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)
باخرز	۱۵۰	داورزن	۳۰	کاشمر	۵۰
بجستان	۳۰	درگز	۶۵	کلات	۴۰
بردسکن	۵۰	سبزوار	۷۰	مشهد	۲۳۳
بینالود	۱۲۶	فیروزه	۱۵۴	نیشابور	۲۰۰
تربت حیدریه	۴۰	جوین	۵۰	خوشاب	۵۰
جغتای	۱۰۰	خلیل آباد	۴۷۰		



شکل ۳. نقشه نمایش توزیع فضایی پرداخت اعتبارات در حوزه‌های انرژی، بازیافت و بسته‌بندی محصولات

بوم‌گردی

امروزه اقامتگاه‌های بوم‌گردی از جمله مشاغل و فعالیت‌هایی است که در راستای توسعه گردشگری بوده و با اتکا به قابلیت‌های محیطی و انسانی روستا، محل مناسبی برای درآمد ساکنان روستا شده است. روستاهای استان خراسان رضوی به دلیل وجود قابلیت‌های فراوان، توسعه بوم‌گردی زمینه مناسبی را برای توسعه و رشد روستاها به وجود آورده است. در این راستا به دلیل نقشی که این واحدها در توسعه گردشگری روستایی استان دارند، اعتباراتی به آن‌ها اختصاص یافته که در توسعه آن‌ها نقش به‌سزایی داشته است. بیشترین میزان تسهیلات دریافتی به شهرستان چناران و با مبلغ ۱ میلیارد و ۲۵۰ میلیون تومان بوده که بیشتر صرف هزینه‌های ساخت مسافرخانه، ترمیم و مرمت، احداث اقامتگاه و ... شده است.

پس از شهرستان چناران، شهرستان‌های کاشمر با ۷۹۴ میلیون و بینالود با ۷۹۰ میلیون تومان بیشترین اعتبارات را در این حوزه به خود اختصاص داده‌اند و شهرستان تایباد و خواف با توجه به کمبود جاذبه‌های گردشگری در رتبه آخر بوده است.

جدول ۴. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه بوم‌گردی در شهرستان‌های خراسان رضوی

اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان
۷۶۷	گناباد	۱۰۰	خواف	۴۳۰	بجستان
۳۳۰	مشهد	۲۹۵	رشتخوار	۵۰۰	بردسکن
۲۳۱	نیشابور	۷۹۴	کاشمر	۷۹۰	بینالود
۱۲۰	خلیل آباد	۵۰۰	کلات	۹۰	تایباد
۱,۲۵۰	چناران	۲۰۰	ترت حیدریه	۶۱۰	ترت جام

دامداری و کشاورزی

دامداری و کشاورزی یکی از بنیادی‌ترین مشاغل در روستاها به شمار می‌رود که بخش زیادی از ساکنان این نواحی به آن مشغول هستند. فعالیت‌های انجام شده در این زمینه عمدتاً شامل پروراندی، کشاورزی، فرآورده‌های دامی، کشت و توسعه نهال و بذر و ... می‌باشد که در روستاها بخش زیادی از امور روزمره را به خود اختصاص می‌دهند. در این راستا، بررسی توزیع اعتبارات نشان‌دهنده آن است که بطور کلی تمام شهرستان‌های استان در مقادیر مختلف از آن بهره‌مند شده‌اند و همچنین بیشترین مبلغ دریافتی به شهرستان تربت جام اختصاص داشته که میزان آن برابر با ۳ میلیارد و ۱۴۰ میلیون تومان بوده است. شهرستان‌های قوچان با ۲ میلیارد و ۲۹۴ میلیون و نیشابور با ۲ میلیارد و ۲۰۷ میلیون در رتبه‌های بعدی قرار گرفته‌اند. همچنین مشخص شد که شهرستان خوشاب کمترین میزان اعتبار مالی را با مقدار ۳۶۹ میلیون تومان به خود جذب کرده است.

جدول ۵. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه دامداری و کشاورزی در شهرستان‌های خراسان رضوی

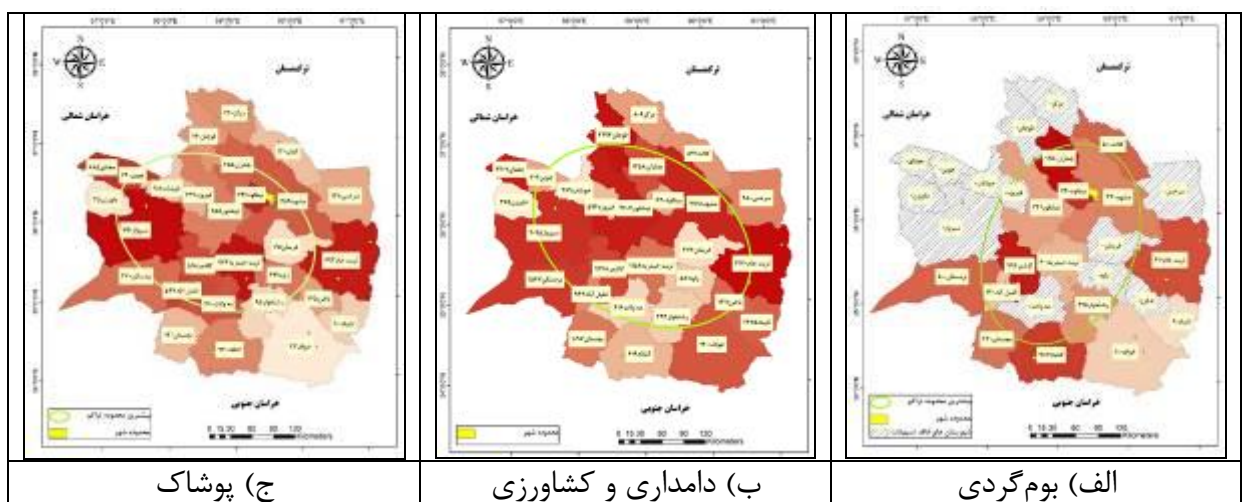
اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان
۲۷۵	داورزن	۵۴۰	جغتای	۱,۲۱۱	باخرز
۸۰۹	درگز	۷۰۶	جوین	۱,۰۹۷	بجستان
۴۹۲	رشتخوار	۱,۴۵۸	چناران	۱,۵۶۷	بردسکن
۵۸۱	زاوه	۹۴۳	خلیل آباد	۶۳۰	بینالود
۹۸۰	سرخس	۱,۴۰۰	خواف	۱,۳۷۵	تایباد
۳۷۶	فریمان	۲,۰۹۵	سبزوار	۳,۱۴۰	ترت جام
۸۳۱	کلات	۳۶۹	خوشاب	۱,۱۵۸	ترت حیدریه
۵۹۴	فیروزه	۲,۲۹۴	قوچان	۲,۲۰۷	نیشابور
		۶۱۹	گناباد	۴۱۶	مه ولات
		۱,۴۷۸	کاشمر	۲,۱۶۸	مشهد

پوشاک

پوشاک و فعالیت‌های وابسته به آن که بیش‌تر در زمینه ریسندگی و بافندگی یا کارگاه‌های خیاطی می‌باشد که در برخی موارد بخشی از درآمدهای روستاییان از این شیوه می‌باشد. در این راستا بررسی اعتبارات توزیع شده در سطح شهرستان‌های استان خراسان رضوی نشان دهنده اهمیت بالای آن و فراوانی مبالغ پرداختی در تمام شهرستان‌ها است. در این میان نیز بیش‌ترین مقدار مربوط به شهرستان سبزوار است که میزان آن برابر با مبلغ ۷۹۱ میلیون تومان بوده است. پس از سبزوار شهرستان‌های تربت-جام، بینالود و جغتای به ترتیب با میزان ۶۹۳، ۶۹۲ و ۶۸۵ میلیون تومان بیشترین اعتبارات را به خود اختصاص داده‌اند و شهرستان‌های خواف و داورزن با میزان ۳۳ و ۳۵ میلیون تومان در رتبه‌های آخر قرار گرفته‌اند.

جدول ۶. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه پوشاک در شهرستان‌های خراسان رضوی

شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)
باخرز	۱۷۵	بجستان	۱۳۰	خواف	۳۳
بردسکن	۳۶۰	بینالود	۶۹۲	خوشاب	۱۱۸
تایباد	۱۰۰	تربت جام	۶۹۳	درگز	۲۲۰
جغتای	۶۸۵	تربت حیدریه	۷۶۳	سبزوار	۷۹۱
نیشابور	۲۵۵	مه ولات	۴۶۰	زاوه	۲۹۲
مشهد		گناباد		فیروزه	
کلات	۱۲۰	کاشمر	۵۱۸	خلیل آباد	۵۲۷
قوچان	۱۹۰	جوین	۶۴۰	رشتخوار	۹۵
فریمان	۶۵	داورزن	۳۵		
چناران	۴۵۵	سرخس	۱۳۸		



شکل ۴. نقشه نمایش توزیع فضایی پرداخت اعتبارات در حوزه‌های بوم‌گردی، دامداری و پوشاک

بهداشت و سلامت

فعالیت‌های حوزه بهداشت و سلامت روستایی عمدتاً در زمینه‌های تولید کالای پزشکی، مواد شیمیایی، خدمات پزشکی و ... است که در کارگاه‌های کوچک روستایی تولید می‌شوند. در بین

شهرستان‌های استان خراسان رضوی مشخص شد که بیش‌ترین مقادیر اعتبارات پرداختی به شهرستان جغتای با مبلغ ۴۳۰ میلیون تومان تعلق داشته است. شهرستان مشهد با جذب ۳۶۵ میلیون تومان در رتبه دوم و شهرستان بینالود در رتبه سوم قرار گرفته است. همچنین شهرستان کلات با ۱۵ میلیون تومان کمترین میزان جذب اعتبار را به خود اختصاص داده است.

جدول ۷. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه بهداشت و سلامت در شهرستان‌های خراسان رضوی

اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان
۱۱۰	گناباد	۱۵۰	فیروزه	۷۰	باخرز
۳۶۵	مشهد	۱۵	کلات	۲۷۰	بینالود
۵۰	نیشابور	۵۰	رشتخوار	۱۰۰	تایباد
		۴۳۰	جغتای	۱۰۰	ترت حیدریه

زعفران و گیاهان دارویی

شرایط جغرافیایی و اقلیمی محدوده خراسان رضوی و روستاهای آن به گونه‌ای است که مناسب کشت محصولات چوبی گیاهان دارویی و زعفران می‌باشد. به همین منظور تعداد زیادی از روستاها به خصوص در نیمه مرکزی و جنوبی استان به کشت زعفران مشغول هستند. با توجه به گستردگی کشت این محصولات، پرداخت تسهیلات مالی از جهت کشت و برداشت از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد. بررسی‌های انجام شده نشان داد که کل شهرستان‌ها از اعتبارات و تسهیلات مالی بهره‌مند شده‌اند که بیش‌ترین آن به شهرستان مشهد و با مقدار ۴ میلیارد و ۴۸۷ میلیون تومان اختصاص یافته که عمدتاً شامل بسته‌بندی جهت صادرات و فروش بوده است. شهرستان باخرز با ۲ میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان بیشترین میزان جذب اعتبار را پس از مشهد داشته است. همچنین کمترین میزان اعتبار جذب شده به شهرستان بینالود با ۴۵ میلیون تومان تعلق داشته است.

جدول ۸. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه زعفران و گیاهان دارویی در شهرستان‌های خراسان رضوی

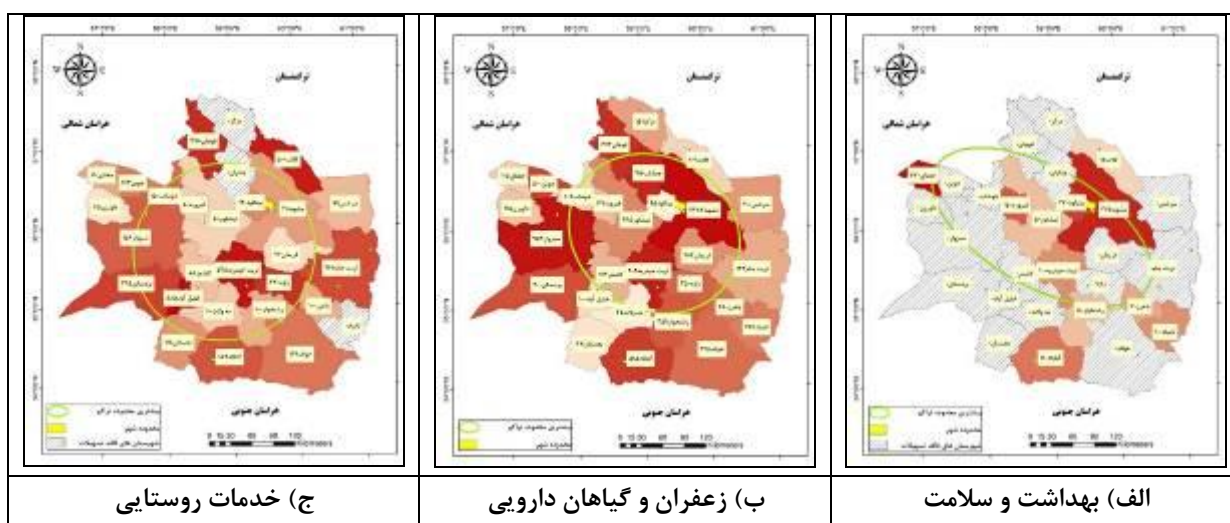
اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان
۱۰۲	کلات	۱۵۱	درگز	۲,۸۰۰	باخرز
۵۱۵	گناباد	۳۵۹	رشتخوار	۷۸	بجستان
۴,۴۸۷	مشهد	۳۵۰	زاول	۴۰۰	بردسکن
۴۵	مه ولات	۹۵۳	سبزوار	۴۵	بینالود
۲۶۵	نیشابور	۲۰۰	سرخس	۲۶۶	تایباد
۶۷۴	قوچان	۲۶۲	فریمان	۱۳۴	ترت جام
۱۲۴	کاشمر	۱۱۷	فیروزه	۹۰۹	ترت حیدریه
۳۱۵	خواف	۵۰۰	جوین	۱۰۵	جغتای
۱۰۲	خوشاب	۷۵۰	چناران	۱۰۰	خلیل آباد
				۱۱۵	داورزن

خدمات روستایی

روستاها به دلیل ایفای نقش سکونتگاهی، دسترسی به تمام ملزومات زندگی را فراهم می‌آورد. یکی از این موارد خدمات است که شامل خدمات فنی، تعمیرگاهی، ساختمانی، حمل و نقل، تعمیر ماشین آلات کشاورزی و ... می‌باشد که لازمه شکل‌گیری زندگی جمعی است. در این خصوص بررسی اعتبارات توزیع شده در بین شهرستان‌های استان نشان‌دهنده آن است که بیش‌ترین مقدار پرداختی به شهرستان سبزوار تعلق دارد که میزان آن برابر با مبلغ ۸۸۵ میلیون تومان است. شهرستان‌های تربت حیدریه و قوچان به ترتیب با ۵۲۵ میلیون و ۳۹۸ میلیون تومان در رتبه‌های دوم و سوم جذب اعتبار قرار گرفته‌اند. همچنین مشخص شد شهرستان‌های داورزن و فریمان با ۴۵ و ۴۶ میلیون تومان جذب، کمترین مقدار اعتبار را به خود اختصاص داده‌اند.

جدول ۹. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه خدمات روستایی در شهرستان‌های خراسان رضوی

شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)
باخرز	۱۰۰	زاهه	۳۳۰	گناباد	۱۸۲
بجستان	۱۱۸	سبزوار	۱۵۶	مشهد	۱۱۱
بردسکن	۳۲۵	سرخس	۹۹	مه ولات	۶۰
بینالود	۱۲۰	فریمان	۴۶	نیشابور	۵۰
تربت جام	۲۶۸	فیروزه	۵۰	خوشاب	۱۵۰
تربت حیدریه	۵۲۵	قوچان	۳۹۸	داورزن	۴۵
جغتای	۱۱۰	کاشمر	۸۸	خواف	۱۲۴
جوین	۱۲۳	کلات	۵۰۰		
خلیل آباد	۸۸۵	رشتخوار	۱۰۰		



شکل ۵. نقشه نمایش توزیع فضایی پرداخت اعتبارات در حوزه‌های بهداشت، گیاهان دارویی و خدمات روستایی

صنایع دستی

صنایع دستی یکی از هنرهای پر طرفدار در روستاها است که در زمینه‌های مختلف از جمله صنایع چوبی، نقاشی، سفال‌گری، جواهرسازی، بافتنی‌های روستایی، گلیم بافی و ... می‌باشد. توزیع اعتبارات و تسهیلات در شهرستان‌های استان خراسان رضوی نشان دهنده آن است که این اعتبارات در تمام شهرستان‌های استان توزیع شده است که بیش‌ترین آن مربوط به شهرستان کلات با مقدار ۹۴۵ میلیون تومان بوده است. شهرستان جغتای با ۸۸۰ میلیون و شهرستان بجستان با ۷۲۹ میلیون تومان در رتبه دوم و سوم جذب اعتبار قرار گرفته‌اند و شهرستان سرخس با ۵۸ میلیون تومان در رتبه آخر جذب اعتبار قرار گرفته است.

جدول ۱۰. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه صنایع دستی در شهرستان‌های خراسان رضوی

شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)
خلیل‌آباد	۱۰۱	فیروزه	۵۶۰	بردسکن	۲۸۵
چناران	۴۰۲	قوچان	۲۰۷	بینالود	۶۰۷
جوین	۵۲۰	کاشمر	۱۰۴	تربت جام	۵۳۲
خواف	۲۶۲	کلات	۹۴۵	جغتای	۸۸۰
تربت حیدریه	۱۸۶	گناباد	۱۳۳	سبزوار	۱۸۲
باخرز	۴۹۶	مشهد	۴۶۹	سرخس	۵۸
تایباد	۳۴۰	مه ولات	۳۷۵	فریمان	۳۱۶
خوشاب	۶۴۰	نیشابور	۱۱۱	بجستان	۷۲۹
درگز	۱۰۰	رشتخوار	۱۴۲	زاوه	۳۷۰

محصولات گلخانه‌ای

محصولات گلخانه‌ای در کنار سایر فعالیت‌های روستایی زمینه مناسبی برای تنوع فعالیت‌ها است. بررسی اعتبارات توزیع شده در زمینه محصولات گلخانه‌ای (گیاهان آپارتمانی، پرورش قارچ و ...) در نقاط روستایی شهرستان‌های استان نشان داد بیش‌ترین مقدار به شهرستان مشهد است که برابر با مبلغ ۸۰۹ میلیون تومان بوده است. شهرستان خوشاب نیز با ۷۷۹ میلیون تومان و شهرستان فریمان با ۶۱۵ میلیون تومان به ترتیب در رتبه سوم قرار گرفته‌اند. همچنین شهرستان خواف با جذب اعتبار ۲۰ میلیون تومان کمترین میزان اعتبار را به خود اختصاص داده است.

جدول ۱۱. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه محصولات گلخانه‌ای در شهرستان‌های خراسان رضوی

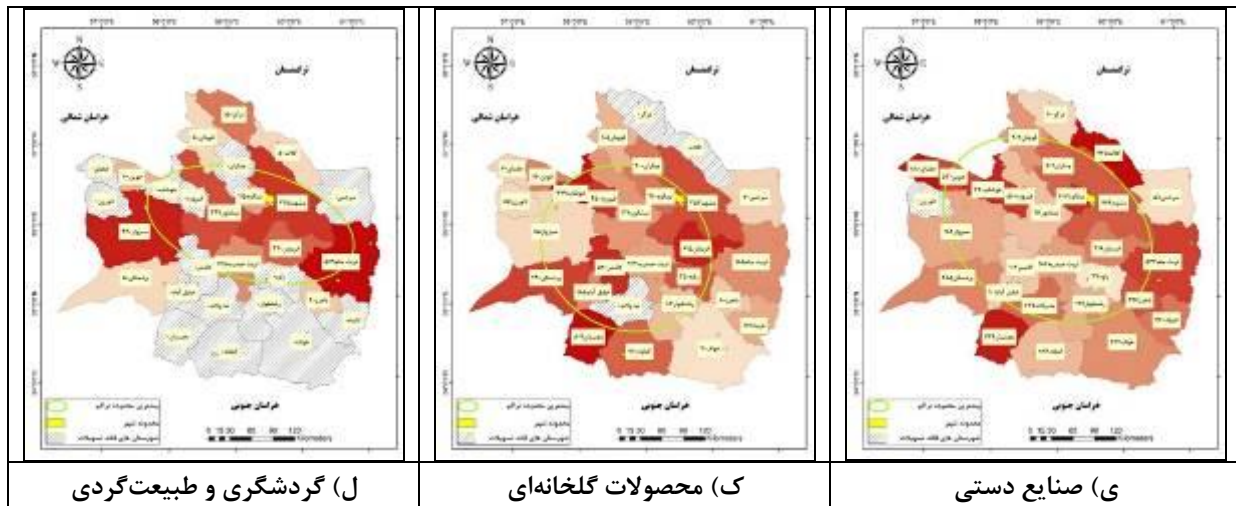
اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان
۴۵۰	فیروزه	۳۴۲	مه ولات	۸۰	باخرز
۱۰۵	قوچان	۵۵	داورزن	۸۰۹	بجستان
۵۷۰	کاشمر	۱۱۲	سبزوار	۲۹۰	بردسکن
۲۲۰	گناباد	۷۰	سرخس	۲۱۰	بینالود
۲۰	خواف	۲۵۰	زاوه	۱۱۷	تایباد
۱۲۸	نیشابور	۶۱۵	فریمان	۱۸۵	ترتت جام
۲۰۰	چناران	۲۵۳	مشهد	۱۲۳	ترتت حیدریه
۱۸۵	خلیل آباد	۷۷۹	خوشاب	۷۰	جغتای
		۱۳۰	رشتخوار	۱۹۰	جوین

گردشگری و طبیعت‌گردی

گردشگری و طبیعت‌گردی در نواحی روستایی از جمله فعالیت‌هایی است که توسعه روستاها را به دنبال دارد. در این میان توزیع اعتبارات و تسهیلات مالی سبب افزایش عملکرد این فعالیت‌ها خواهد شد. بررسی اعتبارات توزیع شده در زمینه محصولات گردشگری و طبیعت‌گردی (مجموعه‌های تفریحی، رفاهی، اقامتی و ...) در شهرستان‌های استان خراسان رضوی نشان دهنده آن است که این اعتبارات در ۱۳ شهرستان توزیع شده است که بیش‌ترین آن مربوط به شهرستان تربت جام با مقدار ۵۶۹ میلیون تومان بوده است. شهرستان سبزوار با ۴۴۰ میلیون و شهرستان مشهد با ۳۷۵ میلیون تومان در مرتبه دوم و سوم جذب اعتبارات قرار داشته‌اند و همچنین شهرستان‌های کلات و بردسکن کمترین میزان اعتبارات را با مبلغ ۵۰ میلیون تومان به خود اختصاص داده‌اند.

جدول ۱۲. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه گردشگری و طبیعت‌گردی در شهرستان‌های خراسان رضوی

اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان
۵۰	کلات	۴۴۰	سبزوار	۹۰	باخرز
۳۷۵	مشهد	۳۲۰	فریمان	۵۰	بردسکن
۳۲۹	نیشابور	۵۰	قوچان	۱۱۵	بینالود
		۱۰۰	جوین	۵۶۹	ترتت جام
		۱۵۰	درگز	۱۳۵	ترتت حیدریه



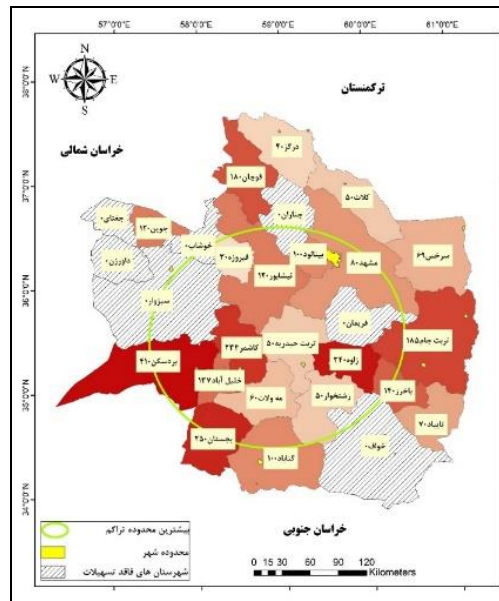
شکل ۶. نمایش توزیع فضایی پرداخت اعتبارات در حوزه‌های صنایع دستی، گلخانه و گردشگری

فناوری اطلاعات

فناوری اطلاعات در نواحی روستایی خدماتی از قبیل باجه‌های بانکی، خدمات ICT، بازاریابی اینترنتی و ... ارائه می‌دهد که با توجه به محدودیت‌های روستایی و دوری از بازار فروش امری ضروری محسوب می‌گردد. در این بین به منظور توسعه آن اعتباراتی برای این بخش در نظر گرفته شده است که در بین شهرستان‌های استان بیش‌ترین مقدار مربوط به شهرستان زاوه است با مبلغ ۳۴۰ میلیون تومان بوده است و در رتبه دوم شهرستان بجستان با ۲۵۰ میلیون تومان دریافت اعتبار قرار گرفته است. همچنین مشخص گردید که شهرستان درگز و رشتخوار به ترتیب با ۴۰ و ۵۰ میلیون تومان کمترین میزان اعتبار را به خود جذب کرده‌اند.

جدول ۱۳. پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه فناوری اطلاعات در شهرستان‌های خراسان رضوی

اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان	اعتبارات (میلیون تومان)	شهرستان
۱۰۰	گناباد	۳۴۰	زاوه	۱۴۰	باخرز
۸۰	مشهد	۶۹	سرخس	۲۵۰	بجستان
۶۰	مه ولات	۱۳۷	خلیل آباد	۴۱۰	بردسکن
۱۲۰	نیشابور	۳۰	فیروزه	۱۰۰	بینالود
۴۰	درگز	۱۸۰	قوچان	۷۰	تایباد
۵۰	رشتخوار	۲۳۴	کاشمر	۱۸۵	تربت جام
		۵۰	کلات	۵۰	تربت حیدریه
		۱۲۰	جوین	۱۱۰	جغتای



شکل ۷. نقشه پراکنش فضایی اعتبارات و تسهیلات روستایی حوزه فناوری اطلاعات

تحلیل فضایی اعتبارات کارآفرینی در محدوده مورد مطالعه

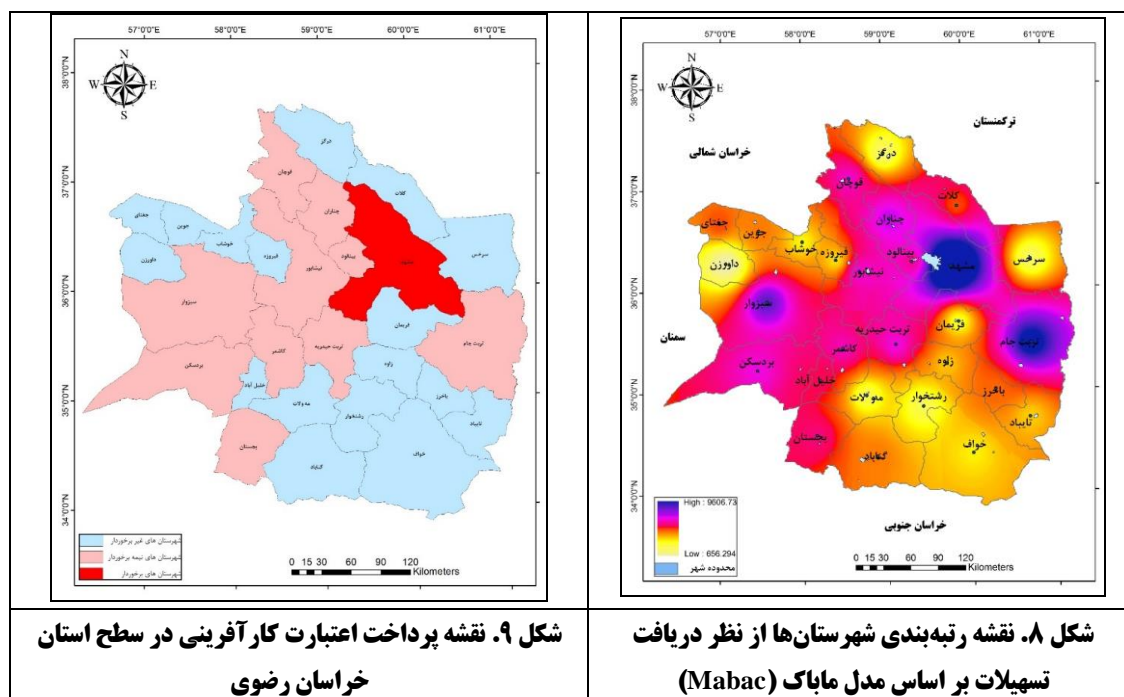
بر اساس تحلیل‌های انجام شده در مدل ماباک، بیش‌ترین میزان دریافت وام و تسهیلات اشتغال‌زایی به شهرستان مشهد با ۹ میلیارد و ۶۱۰ میلیون تومان و کمترین آن به شهرستان داورزن با ۶۵۵ میلیون تومان اختصاص داشته است. بر این اساس می‌توان بیان نمود که شهرستان مشهد با توجه به این‌که به عنوان مرکز استان است و نواحی روستایی آن به لحاظ دسترسی به موقعیت کلانشهر مشهد، امکان انجام فعالیت بیش‌تری دارند، لذا بیش‌ترین مقدار وام و اعتبارات دریافتی را به خود اختصاص داده است. این امر بیانگر آن است که از نظر مقادیر اختصاص یافته در وام‌ها و اعتبارات پرداختی در بین شهرستان‌های استان نابرابری وجود دارد.

جدول ۱۴. رتبه‌بندی شهرستان‌ها از نظر دریافت تسهیلات بر اساس مدل ماباک (Mabac)

رتبه	شهرستان	امتیاز (Si)	رتبه	شهرستان	امتیاز (Si)
۱	مشهد	-۵۲,۰۵	۱۵	قوچان	-۵۲,۳۹
۲	ترتت جام	-۵۲,۱۵	۱۶	جوین	-۵۲,۳۹
۳	بینالود	-۵۲,۲۵	۱۷	فیروزه	-۵۲,۴۰
۴	سبزوار	-۵۲,۲۹	۱۸	گناباد	-۵۲,۴۱
۵	بجستان	-۵۲,۳۰	۱۹	زاوه	-۵۲,۴۲
۶	بردسکن	-۵۲,۳۱	۲۰	خوشاب	-۵۲,۴۲
۷	جغتای	-۵۲,۳۱	۲۱	فریمان	-۵۲,۴۲
۸	کاشمر	-۵۲,۳۲	۲۲	تایباد	-۵۲,۴۶
۹	باخرز	-۵۲,۳۳	۲۳	مه ولات	-۵۲,۴۷
۱۰	نیشابور	-۵۲,۳۴	۲۴	خواف	-۵۲,۵۰
۱۱	چناران	-۵۲,۳۴	۲۵	درگز	-۵۲,۵۰
۱۲	ترتت حیدریه	-۵۲,۳۵	۲۶	رشتخوار	-۵۲,۵۱
۱۳	خلیل آباد	-۵۲,۳۵	۲۷	سرخس	-۵۲,۵۳
۱۴	کلات	-۵۲,۳۶	۲۸	داورزن	-۵۲,۵۸

جدول ۱۵. طبقه‌بندی شهرستان‌های استان خراسان رضوی از نظر دریافت تسهیلات

شهرستان‌های غیر برخوردار	شهرستان‌های نیمه برخوردار	شهرستان‌های برخوردار
درگز، کلات، سرخس، فیروزه	قوچان، چناران، بینالود،	شهرستان‌های برخوردار
خوشاب، جوین، جغتای، داورزن	ترتت حیدریه، کاشمر، سبزوار،	مشهد
خلیل آباد، مه ولات، گناباد، رشتخوار	نیشابور، بردسکن، بجستان، ترتت جام	
زاوه، فریمان، باخرز، تایباد، خواف		



شکل ۹. نقشه پرداخت اعتبارات کار آفرینی در سطح استان خراسان رضوی

شکل ۸. نقشه رتبه‌بندی شهرستان‌ها از نظر دریافت تسهیلات بر اساس مدل ماباک (Mabac)

۵) نتیجه‌گیری

تمرکز عوامل اقتصادی در یک منطقه نقشی مهم بر شکل‌گیری نابرابری‌های منطقه‌ای داشته است. تعادل‌های منطقه‌ای در توزیع فرصت‌های اشتغال‌زایی باعث می‌شوند مسئولان دولتی برای بهره‌وری و توسعه آن‌ها تصمیمات مساعد بگیرند و این موضوع به رشد اقتصادی برابر منطقه‌ای کمک می‌کند. بنابراین، هرچند توزیع جغرافیایی تسهیلات اشتغال‌زایی منطقه‌ای در سال‌های اخیر محور مطالعاتی تجربی و نظری برخی از محققان بوده، اما کماکان وجود نابرابری‌های منطقه‌ای در کارکردهای اقتصادی و به خصوص شرایط منطقه‌ای اشتغال، مسئله مهمی است که چگونگی رفع این مسئله، همواره دغدغه سیاستگذاران ملی و منطقه‌ای است. در زیربخش‌های توزیع اعتبارات اشتغال‌زایی، نتایج نشان داد که بیش‌ترین اعتبارات حوزه انرژی‌های بینالود و کلات، در حوزه بازیافت، خدمات روستایی و پوشاک در شهرستان سبزوار، در حوزه بسته‌بندی محصولات در شهرستان خلیل آباد، در حوزه بوم‌گردی در شهرستان چناران، در حوزه دامداری و کشاورزی در شهرستان قوچان، در حوزه بهداشت و سلامت به شهرستان جغتای، در حوزه زعفران و گیاهان دارویی و محصولات گلخانه‌ای به شهرستان مشهد، در حوزه صنایع دستی به شهرستان کلات، در حوزه گردشگری و طبیعت‌گردی به شهرستان تربت‌جام، در حوزه فناوری اطلاعات به شهرستان زاوه اختصاص یافته است. بر اساس نتایج این پژوهش و تحلیل‌های انجام شده در مدل ماباک، بیش‌ترین میزان دریافت وام و تسهیلات اشتغال‌زایی به شهرستان مشهد با ۹ میلیارد و ۶۱۰ میلیون تومان و کمترین آن به شهرستان داورزن با ۶۵۵ میلیون تومان اختصاص داشته است. بر این اساس می‌توان بیان نمود که شهرستان مشهد باتوجه به این‌که به عنوان مرکز استان است و نواحی روستایی آن به لحاظ دسترسی به موقعیت کلانشهر مشهد، امکان انجام فعالیت بیش‌تری دارند، لذا بیش‌ترین مقدار وام و اعتبارات دریافتی را به خود اختصاص داده است. این امر بیانگر آن است که از نظر مقادیر اختصاص یافته در وام‌ها و اعتبارات پرداختی در بین شهرستان‌های استان نابرابری وجود دارد. همچنین نتایج مطالعات پیشین از جمله بختیاری (۱۳۸۱)، مصری‌نژاد و ترکی (۱۳۸۳) و برقی و همکاران (۱۳۹۰) نشان می‌دهند که متغیرهای اقتصادی و کسب‌وکار به صورت نابرابر در سطح منطقه‌ای توزیع شده‌اند که این امر بر بروز نابرابری‌های منطقه‌ای موثرند. انباشت سرمایه و منابع مالی سبب رشد نیروی کار، توسعه اشتغال، افزایش زمینه‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، ایجاد ساختار رقابتی بازار، بهبود سرمایه انسانی، ایجاد تغییرات نهادی، بهبود زیرساخت‌ها، افزایش افزایش نرخ پس‌انداز، بهره‌وری اولیه و ... می‌گردد.

۶) منابع

- ابراهیمی، محمد صادق. و سید احمد خاتون آبادی و ندا بنی اسد (۱۳۹۳). مؤلفه‌های توسعه کارآفرینی روستایی (مطالعه موردی: شهرستان کرمان). راهبردهای کارآفرینی در کشاورزی، دوره ۱ شماره ۱، صص. ۸۳-۹۲.
- ایمانی، عبدالمجید، اعظم حسینی‌فر و فرحناز آهنگ. (۱۳۹۷). تاثیر شبکه‌های اجتماعی بر کارآفرینی دیجیتال با نقش میانجی تشخیص فرصت (مطالعه شرکت‌های دانش‌بنیان مستقر در پارک علم و فناوری استان کرمان). پژوهش‌های مدیریت عمومی، شماره ۴۱، صص ۲۸۷-۳۱۲.

- بدری، نصرت الله. (۱۳۹۱). آشنایی با توسعه اقتصادی، ایجاد اشتغال و توسعه صنایع روستایی. تهران: انتشارات سازمان شهرداری و دهیاری‌های کشور، بنیاد خواجه نصیرالدین طوسی.
- پوراحمد، احمد (۱۳۸۰). آمایش سرزمین و ایجاد تعادل در نظام شهری کشور. مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، شماره ۱۶۰، صص ۱۶۷-۱۸۰.
- ترحمی، فاطمه. (۱۳۸۶). تشخیص بخش‌های کلیدی اقتصاد ایران از دیدگاه اشتغال. مجله اقتصادی، شماره ۷۳ و ۷۴، صص ۶۵-۸۶.
- تقدیسی، احمد. احمد حجاریان، سجاد درست و الهام تقی‌زاده. (۱۳۹۳). بررسی توزیع فضایی اشتغال استان‌های کشور با استفاده از مدل ضریب تفکیک اشتغال. راهبرد توسعه، شماره ۳۳، صص ۱۸۸-۲۰۶.
- جمینی، داوود. احمد تقدیسی، خالد علی پور، شلیر فیضی. (۱۳۹۴). تحلیل عاملی متغیرهای پیش برنده و بازدارنده توسعه کارآفرینی در میان زنان روستایی شهرستان روانسر. مطالعات اجتماعی روانشناختی زنان، شماره ۱ (سال ۱۳)، صص ۶۳-۸۸.
- جوانشیری، مهدی و حمید شایان. (۱۳۹۵). تحلیل فضایی مزیت نسبی اشتغال در گروه‌های عمده شغلی استان‌های کشور طی سال‌های ۸۵ و ۹۰. فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سال هفتم، شماره پیاپی ۲۷، صص ۱-۲۰.
- حاجی پور، خلیل. و اسفندیار زبردست. (۱۳۸۴). بررسی، تحلیل و ارائه الگویی برای نظام شهری استان خوزستان. نشریه هنرهای زیبا، دوره ۲۳، شماره ۲۳، شماره پیاپی ۴۶۶، صص ۵-۱۴.
- حیدری فر، محمد. (۱۳۹۱). منابع مالی و اشتغال روستایی. تهران: سازمان شهرداریها و دهیاری‌های کشور، بنیاد خواجه نصیرالدین طوسی.
- رحمانی فضلی، عبدالرضا. فرهاد عزیزپور و مریم شامیان. (۱۳۹۸). تحلیل ظرفیت‌های توسعه کارآفرینی در ناحیه روستایی دامغان. فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، شماره پیاپی ۲۸، صص ۱۳۳-۱۵۶.
- رضوانی، محمدرضا. و محمد نجارزاده. (۱۳۸۷). بررسی و تحلیل زمینه‌های کارآفرینی روستاییان در فرآیند توسعه نواحی روستایی (مطالعه موردی: دهستان برآن جنوبی (شهرستان اصفهان)). توسعه کارآفرینی، دوره ۱ شماره ۲، صص ۱۶۱-۱۸۲.
- رکن‌الدین افتخاری، عبدالرضا و حمدالله سجاسی قیداری (۱۳۹۲). توسعه روستایی با تاکید بر کارآفرینی. تهران: انتشارات سمت.
- طالب، مهدی و زهره نجفی اصل. (۱۳۸۶). پیامد اعتبارات خرد روستایی بر توانمندسازی اقتصادی زنان سرپرست خانوار: نگاهی به نتایج طرح حضرت زینب کبری (س) در روستاهای بویین زهرا. فصلنامه روستا و توسعه، سال ۱۰، شماره ۳، صص ۱-۲۶.
- طالشی، مصطفی و سید یاسر حکیم دوست. (۱۳۹۷). تحلیل فضایی توسعه یافتگی مناطق روستایی با تاکید بر نقش آفرینی اشتغال زنان روستایی در شهرستان رامسر. فصلنامه علمی-پژوهشی مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، شماره ۲، دوره ۱۴، صص ۴۷۳-۴۸۹.
- عزیزپور، فرهاد و زهرا خداکرمی. (۱۳۹۴). اثرات اجتماعی - اقتصادی اعتبارات خرد کشاورزی در نواحی روستایی مورد: دهستان کرسف. فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، شماره ۳، پیاپی ۱۳، صص ۵۷-۶۹.
- فراهانی، ابوالفضل. (۱۳۹۷). عوامل بازدارنده ساختاری اشتغال و کارآفرینی در ورزش ایران مطالعه موردی: باشگاه‌های خصوصی. پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، سال دوم، شماره ۳، پیاپی ۲۷، صص ۳۳-۴۴.

- فراهانی، حسین و مینا الوندی. (۱۳۹۹). تبیین چالش‌های کارآفرینی کسب‌وکارهای کوچک روستایی مطالعه موردی روستاهای شهرستان بیجار. نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال بیستم، شماره ۵۷، صص ۱۰۵-۱۱۹.
- فرجی سبکبار، حسنعلی. سید علی بدری، حمدالله سجاسی قیداری، طاهره صادقلو، و علی شهدادی خواجه عسگر. (۱۳۹۰). اولویت‌بندی توسعه کارآفرینی در مناطق روستایی با استفاده از تکنیک پرموتی مطالعه موردی: دهستان حومه بخش مرکزی شهرستان خدابنده استان زنجان. پژوهش‌های جغرافیای انسانی، شماره ۷۵، صص ۵۳-۶۸.
- فرجی سبکبار، حسنعلی، نادر ملایی و بهرام هاجری. (۱۳۹۳). تحلیل فضایی الگوی اشتغال در بخش‌های عمده فعالیت نواحی روستایی ایران. فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال چهارم، شماره ۱، صص ۱-۱۴.
- قدیری معصوم، مجتبی. و افسانه احمدی (۱۳۹۴). سازه‌های مؤثر بر موفقیت صندوق‌های اعتبارات خرد در توانمندسازی اقتصادی زنان روستایی شهرستان فیروزکوه. پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۷، شماره ۴، صص ۷۵۹-۷۷۲.
- کاووسی، رضا. (۱۳۹۷). کارآفرینی، فرصتی برای حل آسیب‌های اجتماعی. رشد آموزش فنی و حرفه‌ای و کار و دانش، دوره ۱۴ شماره ۱، صص ۴۳-۴۶.
- مافی، فرهاد. (۱۳۸۶). نظام اعتبارات خرد راهکار عملی توانمندسازی دهکده‌های پایین درآمدی در پذیرش سهام عدالت. تهران: معاونت پژوهش‌های اقتصادی مرکز استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام.
- محمدی یگانه، بهروز مهدی چراغی و زهرا عظیمی‌گهر (۱۳۸۹). نقش اعتبارات خرد در توسعه کارآفرینی روستایی. اولین کنفرانس بین‌المللی مدیریت و نوآوری. شیراز.
- محمدی یگانه، بهروز. (۱۳۹۲). توسعه کارآفرینی و نقش آن در هزینه اعتبارات فردی و گروهی کشاورزی استان زنجان. فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، شماره ۶، صص ۴۳-۵۷.
- مسیبی، سمانه. سید اسکندر صیدایی، علی زنگی آبادی، علیرضا رحیمی. (۱۳۹۳). تحلیل فضایی شاخص‌های اشتغال با استفاده از تحلیل عاملی و تحلیل خوشه‌ای (نمونه موردی: شهرستان‌های استان اصفهان). نشریه جغرافیا و برنامه‌ریزی، دوره ۱۸ شماره ۴۷، صص ۱۹۷-۲۱۳.
- ورکیانی پور، نفیسه. سید محمدرضا حسینی، روح‌الله سمیعی و مجید اشرفی (۱۳۹۸). ارائه مدل توسعه کارآفرینی زنان با رویکرد توسعه پایدار در استان گلستان. نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال نوزدهم، شماره ۵۴، صص ۱۴۷-۱۶۶.
- یاسوری، مجید. (۱۳۸۴). سیاست‌گذاری منطقه‌ای و چگونگی نابرابری‌ها در کشور. مجله سیاسی اقتصادی، شماره ۷ صص ۱۳۸-۱۴۵.
- Bothe, K., Hansen, H., & Winther, L. (2018). **Spatial Restructuring and Uneven Intra-Urban Employment Growth in Metro- and Non-Metro-Served Areas in Copenhagen**. Journal of Transport Geography, 70, 21-30.
- Chandrasekhar, S., Das, M., & Sharma, A. (2015). **Short-term Migration and Consumption Expenditure of Households in Rural India**. Oxford Development Studies, 43(1), 105-122.
- Dalalah, D., hayajneh, M., & Batieha, F. (2011). **A fuzzy multi-criteria decision making model for supplier selection**. Expert Systems with Applications, (38(7), 8384-8391 .
- Diagne, A., Zeller, M., & Sharma, M. (2000). **Empirical Measurements of Household's Access to Credit and Credit Constraints in Developing Countries: Methodological Issues and Evidence**. Food Consumption and Nutrition Division of the International Food Policy Research Institute, (Pp. 1-73).

- Dubois, A. (2016). **Transnationalising entrepreneurship in a peripheral region – The translocal embeddedness paradigm**. *Journal of Rural Studies*, 46, 1-11.
- Fazoranti, M. M. (2010). **The influence of micro-credit on poverty alleviation among rural dwellers: A case study of Akoko North West Local Government Area of Ondo State**. *Journal of Economics Theory*, 4(1), 1-8.
- Folmer, H., Dutta, S., & Oud, H. (2012). **Determinants of Rural Industrial Entrepreneurship of Farmers in West Bengal: A Structural Equations Approach**. *International Regional Science Review (IRSR)*. 33(4), 367-396.
- Giuliano, G., Redfearn, C., Agarwal, A., Li, C., & Zhuang, D. (2007). **Employment Concentrations in Los Angeles, 1980-2000**. *Environment and Planning A*, 39(12), 2935-2957.
- Korsgaard, S., Müller, S., & Tanvig, H. (2015). **Rural entrepreneurship or entrepreneurship in the rural – between place and space**. *Sabine*, 21(1), 5-26.
- Mayer, H., & Meili, R. (2016). **New Highlander Entrepreneurs in the Swiss Alps**. *Mountain Research and Development*, 36(3), 267-275.
- Pamucar, D. S., & Ćirović, G. (2015). **The selection of transport and handling resources in logistics centers using Multi-Attributive Border Approximation area Comparison (MABAC)**. *Expert Systems with Applications*, 42(6), 3016-3028.
- Rubio-Bañón, A., & Esteban-Lloret, N. (2016). **Cultural factors and gender role in female entrepreneurship**. *Suma de Negocios*, 7(15), 9-17.
- Sanyang, S. E., & Chi Huang, W. (2008). **Micro-Financing: Enhancing the Role of Women's Group for Poverty Alleviation in Rural Gambia**. *World journal of Agricultural Science*, 4(6), 665-673.
- Saxena, S. (2012). **Problems Faced By Rural Entrepreneurs and Remedies to Solve It**. *IOSR Journal of Business and Management (IOSRJBM)*, 3(1), 23-29.
- Shane, S., & Venkataraman, S. (2000). **The Promise of Entrepreneurship as a Field of Research**. *The Academy of Management Review*, 25(1), 217-226.
- Sismon, N., & Goldmark, L. (2009). **Small Firm Growth in Developing Countries**. *World Development*, 37(9), 1453-1464.
- Stev, M. (2016). **The Role of Financial Perspective of Entrepreneurship and Rural Development for the Purpose of Strengthening Serbian Economy**. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 221, 254-261.
- Szerb, L., Lafuente, E., Páger, B., & Horváth, K. (2019). **The relevance of quantity and quality entrepreneurship for regional performance: the moderating role of the entrepreneurial ecosystem**. *Regional Studies*, 53, 1308-1320.